

ΑΝΘΡΩΠΑΚΙΑ

03-08-2014

Ανθρωπάκια, που απεγνωσμένα ψάχνουμε,
τάχα, την αλήθεια του σύμπαντος.
Καθισμένοι στην πλαγιά ενός λόφου,
στρωμένου με γιαλιστερά, άσπρα μικρά,
χωρίς αιχμές, ποταμίσια βότσαλα.
Κατρακυλάμε στον πάτο, στην κάθε μας
προσπάθεια να σκαρφαλώσουμε
στην κορυφή, να δούμε πίσω
απ' αυτόν, το φως που ξεπροβάλει.
Εκστατικοί θαυμάζουμε τα έργα
της φύσης, τα έργα του Θεού.
Και παραβάλουμε σ' αυτά, τα έργα τα δικά μας.
Την κακία μας και την μικρότητά μας.